پژوهشهای جغرافیای طبیعی، دورهٔ ۵۱، شمارهٔ ۳، پاییز ۱۳۹۸ ص ۴۶۸- ۴۴۷

صحتسنجی ماسک ابر سنجندهٔ مادیس با معرفی ماسک ابر ناحیهای براساس دادههای سنجندهٔ AVHRR

الهام قاسمیفر– دانش آموختهٔ دکتری اقلیمشناسی ماهوارهای، دانشکدهٔ علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران منوچهر فرجزاده اصل^{*}– استاد آبوهواشناسی دانشکدهٔ علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران یوسف قویدل رحیمی– استادیار اقلیمشناسی دانشکدهٔ علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران عباسعلی علیاکبری بیدختی– استاد گروه آموزشی فیزیک فضا، مؤسسهٔ ژئوفیزیک، دانشگاه تهران، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۲/۲۸ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۲/۲۸

چکیدہ

از دادههای سنجندهٔ AVHRR برای آشکارسازی ناحیهای ابر در دو منطقهٔ ایران با ویژگیهای متفاوت جغرافیایی و جوی بهمنظور مقایسه با دادههای ماسک ابر مادیس (MOD35) استفاده شده است. بدینمنظور، پنج تاریخ دارای بالاترین و پایین ترین آنومالی ابرناکی طی بازهٔ زمانی ۲۰۰۱–۲۰۱۵ متناسب با گذر ماهوارههای ترا و نوا انتخاب شد. پنج آزمون آستانه گذاری طیفی مختلف استفاده شد. ابتدا پس از تشخیص پیکسلهای برفی، این پیکسلها از ادامهٔ کار حذف شدند. سپس، از سه آزمون نسبت بازتاب مادون قرمز نزدیک/ مرئی؛ و آزمون دمای در خشندگی جو بدون ابر. آزمون آخراس داده کانال مرئی؛ آزمون نسبت بازتاب مادون قرمز نزدیک/ مرئی؛ و آزمون دمای درخشندگی جو بدون ابر. آزمون آخر نشان داده می تاریخهای مورد بررسی، با توجه به دمای سطحی، دمای درخشندگی قابل تقسیم به دو طبقهٔ اصلی است. هنگامی که دمای سطحی بیشتر از ۵ درجهٔ سانتی گراد است، جو صاف بهطور متوسط ۱ درجهٔ سانتی گراد سردتر از جو ابری است و برعکس؛ هنگامی که دمای سطحی کمتر از ۵ درجهٔ سانتی گراد باشد، جو صاف بهطور متوسط ۶ درجهٔ سانتی گراد گرم تر است. نتایج حاصل از صحتسنجی این الگوریتم با ارزیابی دادههای ایستگاهی و محصول ماست ابر منده مادی در ماست. نتایج حاصل از صحتسنجی این الگوریتم با ارزیابی دادههای ایستگاهی و محصول ماست (مادیس

واژگان کلیدی: دمای درخشندگی جو بدون ابر، ماسک ابر ناحیهای، مدل انتقال تابش، AVHRR MOD35

مقدمه

یکی از مسائل مهم مرتبط با علوم جو اعتماد به دادههای مورد استفاده در زمینهٔ کار با تصاویر ماهوارهای است. امروزه، از این تصاویر بهدلیل وضوح فضایی بالا و هماهنگ در بسیاری از تحقیقات جوی استفاده میشود. مثلاً، یکی از سنجندههای پُرکاربرد در دنیا و همچنین ایران سنجندهٔ مادیس است که دارای محصولات متنوع در بخش زمینی، جوی، و اقیانوسی است. ماسک ابر مادیس یکی از این محصولات است که در زمینههای مختلف کاربرد دارد. اما اینکه این محصول تا چه اندازه تشخیص درستی دارد نیاز به بررسی و مقایسه با دادههای زمین مبنا دارد. تشخیص پیکسل ابری از پیکسلی غیرابری در مطالعات سنجش از دور و علوم زمین از اهمیت قابل توجهی برخوردار است؛ بدین معنی که برخی پارامترها نظیر دمای سطح دریا (لولین جونز و همکاران،۱۹۸۴؛ مکلین و همکاران، ۱۹۸۵)، دمای سطحی (پرایس،۱۹۸۴؛ اوکو و ایشیکاوا،۲۰۰۴)، بازتاب سطحی (پینکر، ۱۹۸۵)، استخراج شاخص پوشش گیاهی (مک جینیز و تارپلی، ۱۹۸۵)، و پوشش برف (پاراکا و بلوچل، ۲۰۰۹) از پیکسلهای عاری از ابر محاسبه میشوند؛ درصورتی که برخی پارامترها نظیر ویژگیهای اپتیکی ابر شامل عمق اپتیکی ابر، محتوای آب یخ

* نویسندهٔ مسئول، تلفن: ۰۹۱۲۱۷۲۳۱۲۴

Email: farajzam@modares.ac.ir

یا مایع، گسیلمندی، دما و فشار قلهٔ ابر از پیکسل های کاملاً ابری قابل تشخیص است (کریبل، ۱۹۸۹). پژوهشگران آشکارسازی ابر را، بهعنوان یکی از موضوعات اصلی که دارای ماهیت چالش برانگیز است، از گذشته و از زمان حضور ماهوارههای هواشناسی بررسی و ارزیابی کردهاند. رزو و شیفر (۱۹۹۱)، از پیشگامان معرفی الگوریتم آشکارسازی ابر، با استفاده از دادههای ماهوارهای، سه گام اصلی برای آشکارسازی ابر را با استفاده از پنج ماهوارهٔ زمینآهنگ و حداقل یک ماهوارهٔ خورشیدآهنگ ارزیابی کردهاند که عبارت است از: ۱. تخمین درست از رادیانس جو صاف؛ ۲. تحلیل مدل های انتقال تابش با استفاده از پروفایل های دمایی، ازن و ...؛ ۳. تحلیلهای آماری بهمنظور کاهش دادهها که در دو دسته دادههای ساعتی و دادههای ماهانه در دسترس اند. آنها همچنین در سال ۱۹۹۹ در مورد تغییرات در سری جدید دادههای پروژهٔ بینالمللی اقلیمشناسی ماهوارهای ابر' بحث کردند. سریهای جدید شامل سریهای D و H است. ساندر و کریبل (۱۹۸۸) الگوریتم آشکارسازی ابر آیولو ً را با استفاده از دادههای رادیومتر پیشرفته با وضوح بسیار بالا` توصیف و تأکید کردند پیکسلی ابری است که همهٔ پنج آزمونی که برای آن بهکار گرفته شده مثبت باشد و اگر همهٔ أزمونها منفی بود، پیکسل صاف است و غیر از این دو صورت، پیکسل تا حدی ابری است. باید درنظر داشت دو الگوریتم فوق هیچ سطح اطمینانی بهمنظور دقت کار ارائه نمیدهند. کلاسر و همکاران (۲۰۱۵) آزمونهای پیکسل احتمالی را با استفاده از دادههای رادیومتر پیشرفته با وضوح بسیار بالا در قالب الگوریتم آیولو– نسل جدید ً ارائه دادند که الگوریتم پیشین آیولو را تکمیل کرد. ماسک ابر مادیس⁶ یکی دیگر از الگوریتمهای آشکارسازی ابر است که اکرمن و همکاران (۱۹۹۸) آن را ارائه کردهاند. همهٔ الگوریتمهای مطرحشده الگوریتمهای مشهور جهانی اند و در مقیاس ناحیه ای تلاشهای محدودی متناسب با موقعیت منطقه بهمنظور آشکارسازی ابر انجام گرفته است. بهعنوان مثال، دیبور و همکاران (۲۰۰۵) الگوریتم ناحیهای برای عرضهای متوسط و بالای اروپا را با استفاده از دادههای رادیومتر پیشرفته با وضوح بسیار بالا و شبیهسازی مدل انتقال تابش از دمای درخشندگی جو صاف ارائه کردند. آذورین– مولینا و همکاران (۲۰۱۳) آبوهواشناسی ابرهای همرفتی را در شبهجزیرهٔ ایبری و جزایر بالرئیک با استفاده از دادههای رادیومتر پیشرفته با وضوح بسیار بالا، الگوریتم ينجمرحلهاي جديدي نشان دادند. اما در الگوريتم خود از شبيهسازي مدل انتقال تابش استفاده نكردند و تأكيد كردند الگوريتم پیشنهادی باید با دادههای سینویتیک و ماهوارهای نظیر ISCCP مقایسه شود. بلی و دنک (۲۰۱۳) با استفاده از دادههای تصويربردار پيشرفتهٔ چرخشي مادون قرمز و مرئي ٌماسک ابري را در نواحي اطراف اروپا معرفي کردند. آنها در ابتدا نواحي ابري را از غیر ابری جدا کردند و تأکید نمودند این الگوریتم بهتر از الگوریتم سازمان اروپایی بهرهبرداری از ماهوارههای هواشناسی عمل می کند. دادههای رادیومتر مرئی و مادون قرمز[^] ماهوارهٔ چینی FengYun-3A در پژوهش وانگ و همکاران (۲۰۱۳) بهمنظور بهبود ماسک ابر در نواحی شمال غربی چین به کار گرفته شد. آنها با استفاده از دادههای زمینی دقت روش خود را ارزیایی کردند. دا (۲۰۱۴) و ژو و دا (۲۰۱۴) ماسک ابر ناحیهای را با دادههای ماهوارههای زمین آهنگ محیطی عملیاتی و شبیهسازی دما با مدل انتقال تابش CRTMI^{۰٬} و شش آزمون طیفی برای ایالتهایی از امریکا بررسی کردند و دقت بالای کار خود را در ارتباط با ماسک ابر مادیس نشان دادند. اهداف همهٔ الگوریتمهای بازیابی تخمین درستی از بردار X است که شامل

^{1.} International Satellite Cloud Climatology Project (ISCCP))

^{2.} AVHRR Processing Over Land cLoud and Ocean (APOLLO)

^{3.} Advanced very-high-resolution radiometer

^{4.} AVHRR Processing Over Land cLoud and Ocean -New Generation(APOLLO-NG)

^{5. (}Moderate Resolution Imaging Spectroradiometer (MODIS) cloud mask (MCM))

^{6.} Spinning Enhanced Visible Infra-Red Imager (SEVIRI)

^{7.} European Organisation for the Exploitation of Meteorological Satellites (EUMETSAT)

^{8.} Visible and InfRared Radiometer (VIRR)

^{9.} Geostationary Operational Environmental Satellite

^{10.} Community Radiative Transfer Mode

توزيع پارامترهاي جوي است. اين بازيابي ميتواند بهصورت معادلهٔ y = f(x) نوشته شود که y مشخص کنندهٔ بردار اندازه گیری مصنوعی و f تابع مشخص کنندهٔ میرایی نور توسط سه عمل جذب، انعکاس، و پخش است که توسط مدل انتقال تابش تخمین زده میشود (اسپار و همکاران، ۲۰۰۱). درحقیقت، بهمنظور کاهش اثر سنجنده روی دمای درخشندگی از مدلهای انتقال تابش کمک گرفته می شود و می تواند برای نرمال کردن دمای درخشندگی اندازه گیری شده استفاده شود (ترپت و همکاران، ۲۰۰۱؛ تامیسون، ۲۰۰۴؛ رزنکرانز و بارنت، ۲۰۰۶؛ پترنکو و همکاران، ۲۰۱۰؛ لونز و همکاران، ۲۰۱۵). برخی از مدلهای انتقال تابش برای شرایط ابری و برخی برای شرایط صاف طراحی شدهاند (نیو و همکاران، ۲۰۰۷). بهمنظور بهدستآوردن پروفایلهای دمایی دقیق، رادیانس جو بدون ابر لازم است (ایره و واتس، ۱۹۸۷). دمای درخشندگی جو بدون ابر پارامتر بسیار مهمی در بسیاری از الگوریتمهای آشکارسازی ابر مطرح جهان است (رزو و شیفر، ۱۹۹۱؛ ۱۹۹۹؛ ساندرز و کریبل، ۱۹۸۸؛ اکرمن و همکاران، ۱۹۹۸؛ ترپت و همکاران، ۲۰۰۱؛ آنه و همکاران، ۲۰۰۳؛ دیبرویی و همکاران، ۲۰۰۵؛ هاکینگ و همکاران، ۲۰۱۱؛ ایمایی و یوشیدا، ۲۰۱۶). بهعلاوهٔ این تحقیقات در بهکارگیری مدل انتقال تابش بهمنظور آشکارسازی ابر، برخی محققان عملکرد مدل های مختلف انتقال تابش را در شبیه سازی دمای درخشندگی با هم مقایسه کردهاند. ارزیابی بين 'FIRTM2 و DISORT توسط نيو و همكاران (۲۰۰۷) انجام شد. ارزيابي بين "RTTOV و CRTM توسط كيم و همکاران (۲۰۱۴) و ژو و همکاران (۲۰۱۶) انجام شد. بهعنوان مثال، ژو و همکاران (۲۰۱۶) با بهکارگیری مدل گسیلمندی در این دو مدل انتقال تابش در شبیهسازی جو بدون ابر عملکرد بهتر مدل RTTOV را نشان دادند. از آنجا که هدف از پژوهش حاضر آشکارسازی ابر با استفاده از دادههای رادیومتر پیشرفته با وضوح بسیار بالا و با کمک شبیهسازی مدل انتقال تابش از دمای درخشندگی جو بدون ابر و سایر آزمونهای طیفی بهمنظور مقایسه با ماسک ابر مادیس و دادههای ایستگاهی است، در یژوهش حاضر از مدل انتقال تابش RTTOV بهدلیل سرعت بالای (۵ تا ۲۰ بار) آن نسبت به مدل CRTM با استفاده از پروفایلهای جو صاف (بنارتز و گرینوالد، ۲۰۱۱؛ کیم و همکاران، ۲۰۱۳) استفاده شده است. همچنین، عملکرد بسیار دقیق آن در پژوهشهایی بهاثبات رسیده است (نظیر پژوهش ژو و همکاران، ۲۰۱۶). نتایج این پژوهش همچنین دقت عملکرد محصول ابر سنجندهٔ مادیس را از نقطهنظر الگوریتم مورد استفاده برای دو استان مورد بررسی نشان خواهد داد.

دادهها و روش کار

معرفی منطقه و دادههای مطالعاتی

دو منطقه با ویژگیهای زمینی مختلف در این پژوهش مطالعه شده است (شکل ۱). مورد مطالعاتی اول، استان گیلان است که در سواحل جنوب غربی دریای خزر بین عرضهای جغرافیایی ۳۶/۵۵ تا ۳۸/۴۵ درجهٔ شمالی و طول جغرافیایی ۴۸/۵۸ تا ۵۰/۶۱ درجهٔ شرقی واقع شده است. این منطقه از اقلیم بحری اثر میپذیرد و ناحیهای با وسعت ۳۸/۳۵۸ کیلومتر مربع را میپوشاند. ۳۵/۳۵ درصد از ارتفاعات گیلان زیر صفر متر قرار دارد. کوههای البرز از برخی بخشهای جنوبی آن عبور کرده است و ۱۸/۱۷ درصد آن ارتفاع بالای ۳۰۰۰ متر را نشان میدهد. میانگین ارتفاع ناحیه ۱۷۸۰ متر است. نواحی ساحلی گیلان کمتر از موز برف در سال را در ماههای ژانویه و فوریه تجربه میکنند (علیجانی، ۱۳۸۷) و براساس بررسی تغییرات فضایی زمانی برف طی دورهٔ ۲۰۰۱–۲۰۱۵ و طی دورههای هشتروزه و با تقسیم ایران به ۵ ناحیه، میانگین مساحت برف در ناحیهٔ یک، که استان گیلان را نیز دربر میگیرد، ۲۹۸۵/۶ کیلومتر مربع است (قاسمیفر و همکاران، ۲۰۱۸). درصد ابرناکی این ناحیه بهطور میانگین

^{1.} Fast infrared radiative transfer model

^{2.} DIScrete Ordinate Radiative Transfer

^{3.} Radiative Transfer for Television and Infrared Observation Satellite (TIROS) Operational (RTTOV)

تا ۱۷درصد است و حداکثر مقدار ابرناکی در ایران طی بررسی دادههای ابرناکی با استفاده از سنجندهٔ مادیس طی دورهٔ ۲۰۱۸-جغرافیایی بین ۲۹،۹۳ تا ۲۹،۹۵ درجهٔ شمالی و طول جغرافیایی بین ۲۹،۹۷ تا ۲۹،۹۷ درجهٔ شرقی قرار دارد. نواحی کوهستانی زاگرس از این منطقه میگذرد و ارتفاع حداکثری ۴۲۴۳ متر در این ناحیه بهچشم میخورد و ناحیه ای به وسعت ۱۵۱۴۴٬۸۸ کیلومتر مربع را میپوشاند. میانگین ارتفاع آن ۲۰۰۵ متر است که ۲۹،۹۳ تا ۲۹،۹۷ در ارتفاعی بین صفر تا ۱۰۰۰ متر ۱۵۱۴۶ شدهاند و ارتفاع بلای منطقه میگذرد و ارتفاع حداکثری ۳۲۰۴ متر در این ناحیه بهچشم میخورد و ناحیه ای به وسعت ۱۵۱۴۴٬۸۸ فیرمتر مربع را میپوشاند. میانگین ارتفاع آن ۲۰۰۵ متر است که ۲۰٫۳۹ درصد آن در ارتفاعی بین صفر تا ۱۰۰۰ متر واقع شدهاند و ارتفاع بلای ۲۰۰۰ متر ۲۹٫۹۲ درصد از ناحیه را پوشش میدهد. کهگیلویه و بویراحمد با قرارگرفتن در نوار کوهستانی زاگرس بیست روز برفی در سال را نیز ثبت کرده است و براساس بررسی برف طی دورههای هشت روزه، میانگین مساحت ناحیهٔ میانگین ۱۵درصد نیز در فصل را نیز ثبت کرده است و براساس بررسی برف طی دورههای هشت روزه، میانگین مساحت ناحیهٔ میانگین ۱۵درصد نیز در فصل را نیز ثبت کرده است و براساس برسی برف طی دورههای هشت روزه، میانگین مساحت ناحیهٔ میانگین ۱۵درصد نیز در فصل را نیز ثبت کرده است و براساس برسی برف طی دورههای هشت روزه، میانگین مساحت ناحیهٔ میانگین ۱۵درصد نیز در فصل زمستان در این ناحیه ثبت شده است (قاسمیفر و همکاران، ۲۰۱۷). درصد ابرناکی تا مقدار سطوح پایین، میانی، و بالای جو در تشکیل ابرها متفاوت است؛ به طوری که در بارش های ایران دریای مدیترانه در سطوح بالا (فرجزاده و همکاران، ۲۰۰۷). علاوه بر این موارد، در سطوح پایین نقش گستردهای در تأمین رطوبت بارش ایفا می کنند (فرجزاده و همکاران، ۲۰۰۷). علاوه بر این موارد، در سواحل شمالی کشور نقش پُرفشار سیبری در فصل زمستان و پدیده (فرجزاده و همکاران، ۲۰۰۷). علاوه بر این موارد، در سواحل این پُرفشار از دریاهای گرم شمالی در پاییز به رخداد ابرناکی و (فرجزاده و همکاران، ۲۰۰۷). علوه بر این موارد، یه مرامی عبور این پُرفشار از دریاهای گرم شمالی در پاییز به رخداد ابرناکی و رفرخ در دروران گرم سال بسیار مهم است که همزمانی عبور این پُرفشار از درمای گرم شمالی در پاییز به رخداد ابرناکی و

شكل ١. نقشة موقعيت منطقة مورد مطالعه

به منظور دستیابی به هدف مطالعهٔ حاضر، پنج تاریخ دارای بالاترین و پایین ترین آنومالی طی بازهٔ زمانی ۲۰۰۱– ۲۰۱۵، که براساس مطالعات قبلی استخراج شده بودند (قاسمیفر و همکاران، ۱۳۹۷)، انتخاب شدند. ماههای دارای بالاترین آنومالی عبارت اند از: دسامبر ۲۰۰۳، اکتبر ۲۰۰۶، ژانویهٔ ۲۰۰۸، و نوامبر ۲۰۱۱ و تنها ماه انتخاب شده با پایین ترین آنومالی عبارت است از دسامبر ۲۰۱۰. این تاریخها براساس گذار ماهوارهٔ ترا به ترتیب دارای آنومالیهای ۲۱، ۱۰، ۱۲، ۱۴، و ۱۴– درصد بودند. در این پنج ماه مورد بررسی تاریخهایی که ماهوارههای مورد نظر (NOAA و NOAA) گذر داشتند انتخاب شدند. در این پژوهش از دادههای روزانهٔ سطح ۱ سنجندهٔ AVHR ماهوارهٔ موارهٔ استفاده شد. هم اکنون، فقط ۸۵۶۱5 تا NOAA19 تا NOAA و Noap در حال جمع آوری اطلاعات اند که دارای سه کانال مادون قرمز حرارتی و سه کانال خورشیدی (جدول ۱) با دامنهٔ اسکن ^۵۷۲⁰ ماه± درجه با توجه به نادیر از شرق به غرب است. میدان دید لحظهای هر کانال ۳٫۱۰ میلی رادیانس است که سبب تشکیل یک میدان مربعی با اندازهٔ ۱۰٫۸ کیلومتر در نادیر برای در ارتفاع ۲۳۸ کیلومتری سطح زمین می شود (EUMETSAT, 2011). این دادهها برای تاریخهای مورد مطالعه (جدول ۲).

دامنة طول موج	طول موج مرکزی	كانال				
۰ <i>٫</i> ۵۸۰-۰ <i>٫</i> ۶۸۰	•/۶٣•	١				
•,Y ۵ •- ١ ,•••	۰ _/ ۸۶۵	۲				
<i>\\</i> ۵٨ <i>•-\\۶</i> ۴۰	١,۶١٠	۳a				
۳٬۵۵۰-۳٬۹۳۰	<u> </u>	۳b				
۱۰ <i>/</i> ۳۰۰–۱۱ <i>/</i> ۳۰۰	<i>۱۰_/</i> ۸۰۰	۴				
۱۱/۵۰۰-۱۲/۵۰۰	۱۲/۰۰۰	۵				

جدول ۱. کانالهای سنجندهٔ AVHRR ماهوارهٔ NOAA

جدول ۲. تاریخهای انتخاب شده به منظور بررسی و اعمال ماسک ابر ناحیهای، همچنین ژئومتری دید نیز قابل مشاهده است

تىتمى الرائس آ: بموت ماھوار ہ		ازيموت	سمتالراس	زمان AVHRR	: مان مادىس	گىلان ۲++۳۳۴۱	شماره	
. ماهواره ريانو سانور	خورشيد	خورشيد				- Jane		
۲۱۸ تا ۲۰۱	۹٫۱ تا ۷٫۶	۶٨,٣۴	۵۹,۵۱	۲:۳ ۸,NOAA17	۷:۴۰ تا ۷:۴۵ صبح	کهگیلویه و بویراحمد ۲۰۰۳۳۴۱	``	
۲۶۹ تا ۲۶۹	۸٫۸ تا ۸٫۶	51,7°F	۵٩,۵۱			گيلان٢٩۶ ٢٠٠۶	1	
۱۹۸٫۲ ۵ ۱۸۲	۳/۶ تا ۸/۸	۲Y/۴۶	۴۵٫۷۹	۲:۲۳, NOAA17	۲:۲۰تا ۷:۲۵ صبح	کهگیلویه و بویراحمد ۲۰۰۶۲۹۶	r r	
۳۰۶٫۲ ت ۲۷۱٫۹	۸٫۷ تا ۱٫۸	VV/45	۴۵٫۷۹			گیلان ۲۰۱۰۳۴	Ň	
۲/۴ تا ۱۱۲	۲۶/۴۶ تا ۱۶/۶	45/49	$\Delta \Lambda_{/} T Y$	۸:۵Y,NOAA17	۲:۵۵ تا ۲:۵۵ صبح	کهگیلویه و بویراحمد ۲۰۱۰۳۴۲	٣	
۲/۶۶ تا ۲۲/۲۲	۲٫۶ تا۴٫۹	45/41	$\Delta \Lambda_{/} \Upsilon Y$			گیلان ۲۰۰۸۰۱۲	1	
۲۴۱٫۱۳ تا ۲۲۴٫۴	۸٫۲ تا ۶٫۶	۷۱/۳	۶۰,۰۴	Y:TT ,NOAA19	۷:۳۵ تا ۷:۴۰ صبح	کهگیلویه و بویراحمد ۲۰۰۸۰۱۲	*	
۲۹۲/۴۵ تا ۲۸۲/۵۶	۹٫۹ تا ۹٫۹	۲١/٣	۶۰,۰۴			گیلان ۲۰۱۱۳۱۳	1	
۱۱۴٬۲۹ تا ۶۵/۱۲۰	۱۳/۴ تا ۱۱/۱	۶٩٫٧٨	۵٣٫١٣	۹:۱۰,NOAA19	۲:۵۰ تا ۲:۵۵ صبح	کهگیلویه و بویراحمد ۲۰۱۱۳۱۳		
۲۲/۳۸ تا ۲۲/۴۷	۹٫۹ تا ۸٫۵	59,YX	۵٣/١٣			گیلان ۲۰۰۳۳۴۱	ω	

بهمنظور صحتسنجی نتایج بهدستآمده، پنج ایستگاه، که در شکل ۱ نیز قابل مشاهده است، با دارابودن دادههای ساعتی ایستگاهی و با توجه به نزدیکترین فاصله به نقاط مورد بررسی انتخاب شدند. دادههای ماسک ابر مادیس، که از ۲۲ باند برای محصول ماسک ابر خود استفاده میکند، بهره گرفته شده است که بهصورت باینری هشتبیتی (جدول ۳) قابل دسترس است (اکرمن و همکاران، ۲۰۱۰). درحقیقت، در این مطالعه بهمنظور راستیآزمایی نتایج ماسک ابر جدید از دادههای زمینی ایستگاهی و همچنین دادههای ماهوارهای الگوریتم محور استفاده شده است.

جدول ۲. مشخصات بیتهای ماسک ابر مادیس						
0	1-2	3	4	5	6-7	
Cloud mask flag 0:not determined 1:detemined	Confidence flag 00:cloudy 01:probably cloudy 10:probably clear 11:confident clear	Day/night flag 0:night 1:day	Sun glint Flag 0:y 1:n	Snow / Ice Background Flag 0:y 1:n	Land / Water Flag 00:Water 01: Coastal 10: Desert 11: Land	

روش شناسی یژوهش

بهمنظور معرفی ماسک ابر جدید، بر روی دو منظقهٔ مطالعاتی، که در بخش قبل اشاره شد، آزمون هایی به کار گرفته شد که یکی از مهمترین آنها آزمون دمای درخشندگی جو صاف است. مدل انتقال تابش RTTOV بهمنظور شبیهسازی دمای درخشندگی جو بدون ابر استفاده شده است. این مدل در اوایل دههٔ ۱۹۹۰ در مرکز اروپایی پیش بینی میان مدت وضع هوا^۱ توسعه یافت که ایره و ولف در سال ۱۹۸۸ آن را توصیف کردهاند. اثر پخش برای جو صاف ناچیز است، اما باید اثر جذب بهدلیل بخار آب موجود درنظر گرفته شود؛ اگرچه عمق اپتیکی جو بهدلیل پخش رالی در محدودهٔ طیفی مشخص جذب بخار آب ناچیز است، شار خورشیدی جذب شده توسط سطح زمین نیز نباید نادیده گرفته شود (لاسیز و هانسن، ۱۹۷۴). در جو صاف، عمق اپتیکی پخش بهآرامي با طول موج تغيير مي كند؛ درحالي كه عمق ايتيكي با جذب بهطور ناگهاني تغيير مي يابد (چن و همكاران، ۲۰۱۱). شكل ۲ جذب گازها در محدودهٔ مرئی و مادون قرمز در جو صاف را نمایش میدهد. دامنهٔ طیفی مدل RTTOV دامنه ای بین ۰/۴ تا ۲۰ میکرومتر را در محدودهٔ مرئی و مادون قرمز پوشش میدهد که توسط دامنهای از دادههای خط به خط مدل انتقال تابش خط به خط براساس اینکه چه ضریبی استفاده شود مدیریت می شود (هاکینگ و همکاران، ۲۰۱۴؛ ونگ، ۲۰۰۷). شکل ۳ مثالی از دادههای ۳۷ سطح فشار (دما، بخار آب، و ازن) را برای نقطهای با حداکثر دما در گیلان و حداقل دما در کهگیلویه و بویراحمد در تاریخ ۱۲ ژانویهٔ ۲۰۰۸ نمایش میدهد. شبیهسازی رادیانس جو بدون ابر براساس رابطهٔ ۱ است:

$(v,\theta) = \tau_s(v,\theta) \varepsilon_s(v,\theta) \mathbf{B}(v,T_s) + \int_{\tau_s}^1 B(v,T) d\tau + (1 - \varepsilon_s(v,\theta)) \tau_s^2(v,\theta) \int_{\tau_s}^1 B(v,T) / \tau^2 d\tau L^{clr}$ (1)

که در آن L رادیانس جو صاف، θ زاویهٔ دید، v فرکانس، τ_s انتقال سطح به جو، ε_s گسیلمندی سطح، و $B(v, T_s)$ تابع یلانک برای فرکانس \mathbf{v} و دمای T است.

شکل ۲. منحنی انرژی طیفی تابش خورشید در سطح دریا و برونیابی شده به جو که پتیت (۱۹۵۱) آن را ارائه کرد نواحی تاریک جذب گاز را در جو صاف نمایش میدهد (لاسیز و هانسن، ۱۹۷۴)

^{1.} European Centers for Medium-Range Weather Forecast (ECMWF)

^{2.} Line-By-Line Radiative Transfer Model

دادههای استفادهشده در جدول ۱ قابل مشاهده است. این دادهها شامل دادههای سطحی (دمای سطحی)، نزدیک سطح (دمای دومتری، بخار آب دومتری، فشار دومتری، و مؤلفههای باد در دهمتری)، و پروفیل عمودی (فشار، دما، بخار آب، و نسبت اختلاط ازن) از ۳۷ سطح فشاری و در وضوح فضایی ۰٫۱ درجه است که ۹۰ نقطه در گیلان و ۹۱ نقطه در کهگیلویه و بویراحمد را پوشش میدهد. این دادهها از مرکز دادهای مرکز اروپایی پیش بینی میان مدت وضع هوا دریافت شده است. علاوهبراین دادهها، از اطلاعات اضافهٔ دیگری همچون نوع سطح، سیستم مختصات نقاط (طول، عرض، و ارتفاع)، ژئومتری دید (زاویهٔ سمت الرأس خورشید و ماهواره و زاویهٔ آزیموت خورشید و ماهواره)، فشار قلهٔ ابر، و درصد ابرناکی استفاده شد. بهدلیل اینکه بخار آب دومتری به طور مستقیم در دسترس نیست، این متغیر با استفاده از دادههای فشار سطحی و دمای نقطهٔ شبنم دومتری از طریق رابطههای ۲ و ۳ بهدست میآید:

$$q_{sat} = \frac{\frac{Rdry}{R_{vap}} e_{sat}(T)}{P - \left(1 - \frac{Rdry}{R_{vap}}\right) e_{sat}(T)}$$
(Y)

$$\{\alpha_{3}(\frac{T-T_{0}}{T-\alpha 4})\}e_{sat}(T) = \alpha_{1}exp$$
(7)

$$\alpha 1 = 611.21 \text{ Pa, } \alpha 3 = 22.587 \text{ e} \alpha 4 = -0.7 \text{ K} \text{ coss}$$

$$\alpha 1 = 611.21 \text{ Pa, } \alpha 3 = 17.502 \text{ e} \alpha 4 = 32.19 \text{ K} \text{ estimation } \alpha 3 = 17.502 \text{ estimation } \alpha 4 = 32.19 \text{ K} \text{ solution } \alpha 3 = 273.16 \text{ K}, \text{ Rdry/Rvap} = 0.621981 \text{ Rdry/Rvap} = 0.621981 \text{ local matrix}, \text{ provide matrix}, \text{ provide matrix}, \text{ provide matrix}, \text{ provide matrix}, \text{ and } \alpha 3 = 17.502 \text{ solution } \alpha 3 = 273.16 \text{ K}, \text{ Rdry/Rvap} = 0.621981 \text{ local matrix}, \text{ provide matrix}, \text{ and } \alpha 3 = 17.502 \text{ solution}, \text{ provide matrix}, \text$$

(i ei cent) :	تينو درم بر تينو درم (Rg/Rg)، متر بر تانيه (۱۱۱۸)، درجه (Degrees)، درصد (Rg/Rg)						
منبع	واحد	نام متغير	طبقة داده	شماره			
ECMWF reanalysis(Era- Interim)	hPa K Kg/Kg Kg/Kg	لايهٔ فشار دما نسبت اختلاط بخار آب نسبت اختلاط ازن	متغیرهای جوی	١			
ECMWF reanalysis(Era- Interim)	K Kg/Kg hPa m/s m/s	دمای دومتری بخار اب دومتری فشار دومتری مؤلفهٔ U در ۱۰ متری مؤلفهٔ V در ۱۰ متری	متغیرهای نزدیک سطح	٢			
ECMWF reanalysis(Era- Interim)	K	دمای سطحی	متغيرهاي سطحي	٣			
Calculated according to longitude and latitude	Degrees	زاویهٔ سمتالرأس ماهواره زاویهٔ آزیموت ماهواره زاویهٔ سمتالرأس خورشید زاویهٔ آزیموت خورشید	ژئومترى	۴			
	0=land 1=sea 2=sea-ice	نوع سطح					
	0=fresh 1=ocean	نوع آب	پارامترها	۵			
SRTM digital elevation model at 30 meters	km Degrees	ارتفاع عرض و طول جغرافیایی					
MOD06 ECMWF reanalysis(Era- Interim)	hPa percent	فشار قلهٔ ابر مجموع پوشش ابر	طرح سادهٔ ابر	۶			

شکل ۴ الگوریتم پیشنهادی را نمایش میدهد. جداسازی نواحی برفی اولین و مهمترین گام در آشکارسازی ابر است. آزمون اول، که براساس کانال ۳۵ (۶/۶ میکرومتر) بر کانال ۱ (۶/۶ میکرومتر) است قبلاً نیز توسط آذورین– مولینا و همکاران (۲۰۱۳) و ترپت و همکاران (۲۰۰۱) استفاده شده است. استفاده از این دو کانال بهدلیل استقلال ناحیهٔ مرئی به اندازهٔ ذرات است؛ درحالی که ناحیهٔ مادون قرمز وابسته به اندازهٔ ذرات است و میانگین عمق نفوذ انعکاس از اندازه و نوع ذره تأثیر میپذیرد (روبلینگ و همکاران، ۲۰۰۶). آلبدوی برف در ناحیهٔ مرئی و ماورای بنفش نزدیک بالا و به مقدار ۰٫۷ است؛ درصورتی که در ناحیهٔ مادون قرمز نزدیک به صفر میرسد و بهطور زیادی برای آشکارسازی برف استفاده می شود (ویسامبه و وارن، ۱۹۸۰). اکرمن و همکاران (۱۹۹۷، ۲۰۱۰) از محصول برف مادیس برای آشکارسازی ابر استفاده کردند که این محصول نیز از این دو کانال بهره میبرد. همچنین، ماهر و همکاران (۲۰۱۲) از کانال ۲ سنجنده نقشهٔ بردار موضوعی' ماهوارهٔ لندست (۰٫۵۲–۰٫۵۲) و کانال ۵ (۱٫۵۵–۱٫۷۵) برای آشکارسازی برف استفاده کردند. این آزمون با درنظرگرفتن مقدار کوچکتر مساوی ۰٫۲ قادر به آشکارسازی برف است، اما باید آزمون حمایتی از آن وجود داشته باشد که نتیجه را تأیید کند که آزمون دمایی کانال ۵ (۱۲ میکرومتر) با مقدار عددی بین ۸/۱۶– تا ۱۱٬۸۴ درجهٔ سانتیگراد قادر به تأیید نتایج است. یعنی اُزمون اول همراه اُزمون دوم درصورتیکه هر دو مقادیر مشخص ذکرشده را در پیکسلی داشته باشند، آن پیکسل پیکسل برفی درنظر گرفته میشود (آذروین– مولینا و همکاران، ۲۰۱۳). خاطرنشان میشود که مدلهای بازتاب برای آشکارسازی برف در دو ناحیهٔ مرئی و مادون قرمز نزدیک توسط مدلهای انتقال تابش توسعه داده شدهاند (درین و همکاران، ۱۹۹۳؛ ترپت و همکاران، ۲۰۰۱)؛ اما در مطالعهٔ حاضر بهدلیل قدرت تأییدشدهٔ این دو آزمون از مدل انتقال تابش برای محدودهٔ بازتاب استفاده نشد. در نتیجه پیکسلی برفی است که آزمون اول بر روی آن مقادیر کوچکتر از ۰٫۲ و آزمون دوم مقادیر بین ۸٫۱۶– تا ۱۱٬۸۴ را نشان دهد. در غیر این صورت اگر این دو آزمون با هم منطبق نباشند، پیکسل برفی نیست. درصورتیکه پیسکل برفی باشد، پیکسل مورد نظر رها و پیکسل بعدی آزمون میشود. اگر هیچ یک از این دو اُزمون مثبت نبود یا یکی از اُنها منفی بود، اُزمونهای سوم، چهارم، و پنجم بر روی آنها انجام میگرفت. آزمون سوم بازتاب باند مرئی در محدودهٔ ۰٬۶۳ میکرومتر است که برای دو منطقهٔ مطالعه آستانههای متفاوتی درنظر گرفته شده است. آزمون چهارم آزمون نسبت بازتاب در محدودهٔ مادون قرمز نزدیک (۰٫۹) بر مرئی (۶/۰) اجرا میشود که ابرها مقدار نزدیک به یک را در این آزمون دارند (آذروین– مولینا و همکاران، ۲۰۱۳؛ ساندرز و کریبل، ۱۹۸۸). این آزمون به ابرهای آبی حساس است (هاچیسون، ۱۹۹۹). نسبت کمتر از ۱٫۶ و بالاتر از ۰٫۷۵ ابرناکی را نشان میدهد و بهدلیل تغییرپذیری بسیار زیاد این نسبت روی خشکی بهدرستی کار نمی کند (ساندرز و کریبل، ۱۹۸۸). این نسبت اگر کمتر از ۰٫۷ باشد، پیکسلهای عاری از ابر یا صاف را بهنمایش میگذارد (کریبل و همکاران، ۲۰۰۳). آزمون بعدی و مهمترین آزمون آزمون دمای درخشندگی جو صاف در ناحیهٔ ۱۲ میکرومتر است. علت استفاده از این کانال این است که در این کانال ابرها عمق اپتیکی بالاتری دارند (اولسن و گرسل، ۱۹۸۵). ساندرز و کریبل (۱۹۸۸) ذکر کردند تعیین این آستانه تحت شرایط جوی مختلف بهویژه در دماهای مختلف بسیار مشکل است و میتوان از یک مدل میان مقیاس برای تعریف دمای درخشندگی بالای جو استفاده کرد. بعد از شبیه سازی ها مشخص شد هنگامی که دمای سطحی بیشتر از ۵ درجهٔ سانتیگراد است، جو صاف به میزان ۰٫۳ و ۱٫۵ درجهٔ سانتیگراد بهترتیب روی استان گیلان و کهگیلویه و بویراحمد سردتر از جو ابری است و برعکس، هنگامی که دمای سطحی کمتر از ۵ درجهٔ سانتی گراد باشد، جو

^{1.} Thematic Mapper (TM)

صاف به میزان ۱٬۷۵ درجهٔ سانتی گراد روی استان گیلان و به میزان ۱۰ درجه روی استان کهگیلویه و بویراحمد گرم تر است. بنابراین، در این مطالعه نیز دمای سطحی ابتدا به دو دسته تقسیم شد: مناطق با دماهای زیر ۵ درجهٔ سانتی گراد و مناطق با دمای بالاتر از ۵ درجهٔ سانتی گراد. این آستانه بدین منظور انتخاب شد که آستانههای بیشتر یا کمتر از ۵ درجهٔ سانتی گراد تفاوت قابل ملاحظهای با این آستانه ایجاد نمی کرد. براساس مطالعات گوناگون، مشخص شده است که دمای سطحی پارامتر مهمی در بسیاری از الگوریتمهای آشکارسازی ابر بوده است (نظیر دیبرویی و همکاران، ۲۰۰۵). برای مناطقی که دمای سطحی پایین تر از ۵ درجه داشتند آزمون دمای درخشندگی کانال ۱۲ میکرومتر نیز به عنوان تأییدکنندهٔ آزمونهای قبلی به کار گرفته شد و پیکسلهایی که دمای زیر ۸/۱۶– درجهٔ سانتی گراد داشتند درصورتی که آزمونهای قبلی نیز برای آنها مثبت بود، پیکسلهای ابرناک تلقی شدند.

شکل ۴. الگوریتم ماسک ابر ناحیهای اعمال شده برای نقاط گیلان و کهگیلویه و بویراحمد

نتايج

أشكارسازى برف

آشکارسازی برف اولین گام برای رسیدن به هدف مطالعهٔ حاضر است. دو آزمون برای شناسایی پیکسل.های برفی بهکار گرفته شد. اولین آزمون آزمون نسبت باند مادون قرمز نزدیک (۱٫۶) به باند مرئی (۰٫۷) است. هال و همکاران (۱۹۹۵) اشاره کردند که کانال ۱٫۶ میکرومتر به بهبود تشخیص ابر و برف در روزهنگام کمک زیادی میکند. آذورین– مولینا و همکاران (۲۰۱۳) در مطالعهٔ خود روی جزیرهٔ ایبری دریافتند که اگر این آزمون بهتنهایی استفاده شود، منشأ دو دسته خطا می شود؛ یکی اینکه ابرهای همرفتی نیز مقادیر پایین تر از ۰٫۲ را نشان می دهند؛ دوم اینکه استخرها و دریاچه ها نیز این آستانه را نشان میدهند. در نتیجه آزمون حمایتی دیگری نیز ارائه کردند که اگر مقدار دمای درخشندگی کانال ۱۲ میکرومتر بین ۸/۱۶– تا ۱۱٬۸۴ درجهٔ سانتیگراد باشد، پیکسلهایی با برف خالص است. شکل ۵– الف این آزمون را برای گیلان نمایش میدهد که مشخص میکند بیشتر پیکسلهای گیلان در روز ۱۲ ژانویهٔ ۲۰۰۸ مقدار عددی کوچکتر مساوی ۲٫۲ را دارند در نتیجه در نگاه اول استنباط می شود که پیکسل ها برفی است. اینکه این آزمون محدودهٔ بزرگی را نشان میدهد بدین دلیل است که شامل پیکسلهای غیر برفی نیز هست؛ همانطورکه در کار آذورین- مولینا و همکاران (۲۰۱۳) نیز اشاره شد، ابرهای همرفتی و دریاچهها نیز این مقدار از این نسبت را نشان میدهند. اما هنگامی که آزمون دوم (دمای کانال ۱۲ میکرومتر بین اعداد ۸٬۱۶– تا ۱۱٬۸۴ درجهٔ سانتیگراد باشد) بر روی دادههای کانال ۵ اجرا شد، مشخص شد که بیشتر ناحیه زیر محدودهٔ ۸٫۱۶– درجهٔ سانتی گراد واقع شده است (شکل ۵– ب) و بنابراین احتمال برفیبودن أنها رد میشود و این پیکسلها احتمالاً ابریاند. همچنین، این أزمون بر روی کهگیلویه و بویراحمد نیز اجرا و مشخص شد ناحیهای که دارای مقادیر آزمون اول (کوچکتر و مساوی ۰٫۲) (شکل ۶– الف) باشد، منطقهٔ وسیعی را شامل میشود. اما با اُزمون دمایی (شکل ۶– ب) نتیجهٔ فوق تغییرات گستردهای کرد و با این اُزمون که دما باید در محدودهٔ بین ۸٬۱۶– تا ۱۱٬۸۴ باشد محدودهٔ آزمون اول کوچکتر شد. شکل ۶– ب نمایشدهندهٔ پیکسلهای برفی منطقه است. درحقیقت، نواحی همپوشانی شکل ۶– ب با شکل ۶– الف نمایشدهندهٔ پیکسلهای برفی است که کاملاً منطبق بر نقاط کوهستانی منطقه است. همان طور که در بخش منطقهٔ مورد مطالعه اشاره شد، با توجه به ویژگیهای جغرافیایی این دو استان در گیلان بهطور متوسط فقط ۵ روز برفی و در کهگیلویه و بویراحمد تا ۲۰ روز برفی نیز ثبت شده است. ویژگیهای ارتفاعی دو ناحیه، که اولی دارای موقعیت ساحلی و بعدی دارای موقعیت کوهستانی است، نیز می تواند تأییدی بر نتایج حاصل باشد.

أشكارسازي ابر

برای آشکارسازی ابر از آزمون بازتاب کانال یک (۶/۶) بر روی خشکی (آزمون سوم) کمک گرفته شده است. علت استفاده از این کانال این بود که سطح زمین در این طول موج بازتاب بهمراتب پایینتری نسبت به ابرها دارد و درنتیجه آن تضادی که بین سطح زمین و ابرها ایجاد میشود میتواند کمککنندهٔ مناسبی برای تشخیص ابرها باشد (ساندرز و کریبل، ۱۹۸۸). ساندرز و کریبل (۱۹۸۸) با یافتن بازتاب جو صاف به انتخاب آستانهٔ مناسب برای این کار پرداختند. در این مطالعه نیز چند نمونه تصاویر با جو صاف پردازش شد و پس از مشخص شدن آستانهٔ بازتاب جو صاف، آستانهٔ بازتاب جو ابری برای این دو ناحیه مشخص شد. آذورین – مولینا و همکاران (۲۰۱۳) بازتاب بیش از ۲۰درصد را برای این منظور به کار بردند. این آزمون نشان داد مقادیر بازتاب بیشتر از ۱۹

شکل ۵. الف) نسبت کانال ۳۵ به کانال ۱؛ ب) دمای درخشندگی کانال؛ ج) نسبت بازتاب کانال مادون قرمز نزدیک (۰٫۹) به مرئی (۰٫۶) در روز ۱۲ ژانویهٔ ۲۰۰۸ ساعت ۷:۳۳ با دادههای NOAA17

شکل۶. الف) نسبت کانال ۳۵ به کانال ۱؛ ب) دمای درخشندگی کانال ۵؛ ج) نسبت بازتاب کانال مادون قرمز نزدیک (۰٫۹) به مرئی (۰٫۶) در روز ۱۲ ژانویهٔ ۲۰۰۸ ساعت ۷:۳۳ با دادههای NOAA17

مورد کهگیلیویه و بویراحمد مشخص شد بازتاب با مقادیر ۱۸ و ۲۰درصد با توجه به کانال یک میتواند بهترتیب برای دو طبقهٔ ذکرشده (دمای سطحی بالاتر از ۵ درجهٔ سانتیگراد و پایینتر از آن) ابر را نمایش دهد. این نتیجه کاملاً با ویژگیهای هر دو استان منطبق است. همانطورکه در بخش منطقهٔ مورد مطالعه اشاره شد، مقدار متوسط ابرناکی گیلان تا ۲۱درصد و روی کهگیلویه و بویراحمد تا ۵۱درصد است که در نتیجه مقادیر بازتاب با آستانهٔ پایینتر بر روی گیلان و مقادیر بیشتر بر روی کهگیلویه و بویراحمد آزمون شد. آزمون چهارم آزمون نسبت بازتاب باند مادون قرمز نزدیک (۰/۹) به باند مرئی (۶/۰) است. این آزمون از آن جهت اهمیت دارد که پوشش گیاهی و مناطق بیابانی بازتاب بزرگتری در کانال ۰٫۹ میکرومتر دارند و این باعث می شود بتوان مناطق بیابانی را از مناطق ابرناک جدا کرد (ساندرز و کریبل، ۱۹۸۸). با آزمون و خطا مشخص شد که دامنهٔ بین ۶٫۶ تا ۱٫۳ روی گیلان (شکل ۵– ج) قادر به آشکارسازی ابر است. این آزمون در کهگیلویه و بویراحمد نشان داد بیشتر نواحی دارای نسبت ۰٬۹۵ است و مشخص شد مقدار بین ۰٬۷ تا ۱٬۳ بهدرستی می تواند ابر را آشکارسازی کند (شکل ۶- ج). آزمون آخر و مهم ترین آزمون حاضر آزمون دمای درخشندگی جو صاف است که، همان طور که در روش شناسی پژوهش اشاره شد، بدین منظور از مدل انتقال تابش RTTOV استفاده شد. بعد از شبیهسازی با مدل انتقال تابش مشخص شد براساس دمای سطحی زمین نتایج متفاوتی قابل بررسی است؛ بهطوریکه به طور متوسط هنگامی که دمای سطحی بالاتر از ۵ درجهٔ سانتی گراد باشد دمای درخشندگی جو صاف سردتر است و بالعکس (شکل ۷ و شکل ۸ بهترتیب این موضوع را روی گیلان و کهگیلویه و بویراحمد نشان میدهد). در نتیجه، همان گونه که در بخش روش شناسی اشاره شد و به این نتیجهٔ مهم محققان دیگری نیز اشاره کرده بودند (نظیر دیبرویی و همکاران، ۲۰۰۵)، نتایج همهٔ آزمونها به دو دسته با دمای سطحی بالای ۵ درجهٔ سانتیگراد و زیر ۵ درجهٔ سانتیگراد تقسیم شد. برای گیلان آستانهٔ ۵ و ۱۳٬۶۸ – درجهٔ سانتیگراد بهترتیب برای دو دستهٔ ذکرشده استفاده شد. شکل ۹– الف دمای درخشندگی جو صاف شبیهسازیشده با مدل RTTOV در کانال ۴ را که بسیار مشابه کانال ۵ است برای روز ۱۲ ژانویهٔ ۲۰۰۸ نمایش میدهد. شکلهای ۹– ب، ۹– ج، و ۹– د نیز بهترتیب ماسک ابر مادیس، دمای درخشندگی کانال ۳۱ مادیس، و کانال AVHRR ۴ را برای روز ذکرشده در گیلان نمایش میدهد. شبیهسازی جو بدون ابر مشخص کرد در هر دو دستهٔ ذکرشده دمای ۲٫۵– در کانال ۵ با کمک آزمونهای قبلی به شناخت ابرها کمک شایانی میکند. شکل ۱۰ مشابه شکل ۹ است؛ با این تفاوت که در ارتباط با کهگیلویه و بویراحمد است.

شکل ۷. میانگین بازتاب در کانال ۱ و ۲، دمای درخشندگی کانال ۴ و ۵، دمای درخشندگی جو بدون ابر در کانال ۴ و ۵، که به تر تیب با نمادهای BT(CS)4 ،BT(CS)4 ،BT(CS)3، و 11 برای استان گیلان نمایش داده شده است

شکل ۹. الف) شبیهسازی دمای درخشندگی جو بدون ابر از کانال ۵؛ ب) ماسـک ابـر مـادیس؛ ج) دمـای درخشـندگی کانـال ۳۱ سنجندهٔ مادیس در محدودهٔ ۱۱ میکرومتـر در روز ۱۲ ژانویـهٔ ۲۰۰۸ سـاعت؛ د) دمـای درخشـندگی کانـال AVHRR ۴ در محدودهٔ ۱۱ میکرومتر در روز ۱۲ ژانویهٔ ۲۰۰۸ ساعت ۷:۳۳۷:۳۵ روی گیلان

شکل ۱۰. الف) شبیهسازی دمای درخشندگی جو بدون ابر از کانال ۵؛ ب) ماسک ابر مـادیس؛ ج) دمـای درخشـندگی کانـال ۳۱ سنجندهٔ مادیس در محدودهٔ ۱۱ میکرومتر در روز ۱۲ ژانویهٔ ۲۰۰۸ ساعت ۷:۳۵؛ د) دمای درخشندگی کانـال AVHRR در محدودهٔ ۱۱ میکرومتر در روز ۱۲ ژانویهٔ ۲۰۰۸ ساعت ۷:۳۷ روی کهگیلویه و بویراحمد

ر	کهگیلویه و بویراحمد			- گيلان				
نتایج ایستگاهی	نتایج سنجندهٔ مادیس	تعداد نقاط	نتايج ايستگاهي	نتایج سنجندهٔ مادیس	تعداد نقاط	سال		
)	۲۵٫۸۲	۶۹	١	٩٢,٢٢	٨٣	2++2261		
١	$V\Delta/\Lambda V$	۶۹	١	84,44	۵۸	7		
١	۵۶/۰۴	۵١	۶۶,8۵	88,88	۶.	۲۰۰۸۰۱۲		
١	x1/m1	۲۴)••	۶۵٬۵۵	۵۹	2 • 1 • 247		
١	٩٣/۴	٨۵)••	۸٣/٣٣	۷۵	2+11212		
١	۲ ۶/۴۷	۶۹ _/ ۶	<i>٩٣</i> /٣٣	۲۴ _/ ۴۴	<i>۶</i> ү	میانگین		

جدول ۵. صحتسنجی نتایج الگوریتم با استفاده از دادههای ایستگاهی و ماسک ابر مادیس

صحتسنجي نتايج بەدستأمدە

همان طور که در بخش داده ها اشاره شد، برای صحت سنجی ماسک ابر مادیس، این الگوریتم به کار گرفته و همچنین داده های پوشش ابر ایستگاهی استفاده شد. با به کارگیری این آزمون ها در ۹۰ و ۹۱ نقطه از گیلان و که گیلویه و بویراحمد، نتایج از توافق بسیار بالای این آزمون ها و ماسک ابر سنجندهٔ مادیس و داده های مشاهداتی خبر داد (جدول ۵) که این نتایج کار مطالعات قبلی آزمون شده را نیز تأیید می کند (نظیر ژو و دا (۲۰۱۴) و وانگ و همکاران (۲۰۱۳)). اگرچه آنچه مشخص است این این نتایج ماست این است که داده های مشاهداتی خبر داد (جدول ۵) که این نتایج کار مطالعات قبلی آزمون شده را نیز تأیید می کند (نظیر ژو و دا (۲۰۱۴) و وانگ و همکاران (۲۰۱۳)). اگرچه آنچه مشخص است این است که داده های سنجندهٔ مادیس روی نواحی کوهستانی دارای توافق ۲۶٬۴۷ با الگوریتم حاضر است و الگوریتم حاضر داده این توافق دارد.

بحث و نتیجه گیری

بهمنظور صحتسنجی ماسک ابر سنجندهٔ مادیس، یک طرح آشکارسازی ناحیهای ابر براساس دادههای سطح یک سنجندهٔ

AVHRR در دو استان با ویژگیهای متفاوت جغرافیایی و جوی استفاده شد. پنج تاریخ دارای بالاترین و پایینترین آنومالی و براساس گذر سنجندههای مورد بررسی انتخاب شدند. با به کارگیری پنج آزمون طیفی همراه یک آزمون آستانه گذاری دمای درخشندگی جو بدون ابر نتایج در مورد اخیر بسیار جالب توجه بود؛ زیرا این آزمون براساس شبیهسازی با مدل انتقال تابش سبب تقسیم نتایج به دو دسته براساس دمای سطحی شد و هر طبقه جداگانه بررسی شد. این آزمونها بهترتیب عبارت بودند از: آزمون نسبت بازتاب باند مادون قرمز نزدیک (۱٬۶۹ به مرئی ۰٫۶)، آزمون دمای درخشندگی کانال ۵ (۱۲ میکرومتر)، آزمون بازتاب کانال ۱، آزمون نسبت بازتاب کانال مادون قرمز نزدیک (۰٫۹) به مرئی (۰٫۶)، و آزمون دمای درخشندگی جو بدون ابر که نتایج آن با استفاده از مدل RTTOV بهدست آمد. نتایج این آزمون ها سبب شد دقت بالای ماسک ابر مادیس به میزان متوسط ۷۴٬۴۴ و ۷۶٬۴۷ به اثبات برسد. بلی و دنک (۲۰۱۳) با به کارگیری الگوریتم جدید ماسک ابر نشان دادند که در الگوریتم پیشنهادی آنها بین ۴ تا ۲۴درصد از نواحی شامل ابرهای پراکنده بودند که توسط الگوریتم سازمان اروپایی بهرهبرداری از ماهوارههای هواشناسی در طبقهٔ کاملاً ابری قرار گرفته بودند که این مورد در الگوریتم سازمان اروپایی باعث تخمین بالاتر ابر میشد. از مزیت روش این محققان استفاده از نقشههای ترکیبی جو صاف برای مقایسه با جو ابری بود. وانگ و همکاران (۲۰۱۳) با استفاده از ماهوارهٔ چینی FY-3A/VIRR نشان دادند الگوریتم جدید معرفی شده توسط آن ها در چین در ۴۷ درصد موارد با داده های مادیس و در ۹۶ درصد با دادههای زمینی منطبق است. از مزیت کار آنها این است که، علاوهبر شاخص تفاضل نرمال شدهٔ برف به کارگرفته شده برای جداسازی پیکسلهای برفی، از شاخص تفاضل نرمال پوشش گیاهی نیز برای جداسازی نواحی پوشیده از آب استفاده کردند، زیرا مقادیر منفی این شاخص آبها را نشان میدهد. خاطرنشان میشود از اهداف اصلی پژوهش آنها بهبود ماسک ابر ' CLAUDIA بوده است. دیبرویی و همکاران (۲۰۰۵) در اروپا ماسک ابری را با استفاد از رادیومتر پیشرفته با وضوح بسیار بالا و با استفاده از شبیهسازی مدل انتقال تابش از جو صاف ارائه کردند و نشان دادند در شرایط جو صاف الگوریتم پیشنهادی آنها ابر را تا ۲ اکتاو بیشتر و در شرایط کاملاً ابری میزان ابر را یک اکتاو کمتر تخمین زده است. یکی از مزیتهای اصلی پژوهش آنها شبیهسازی جو صاف بوده است. دا (۲۰۱۴) و ژو و دا (۲۰۱۴) دقت بالای ماسک ابر خود را در مقایسه با دادههای ماسک ابر مادیس به میزان ۹۲٬۹۴درصد روی خشکی و ۹۱٬۵درصد روی دریا نمایش دادند. از مزیت کار آنها استفاده از مدل انتقال تابش CRTM برای شبیهسازی دمای درخشندگی جو صاف بوده است. همچنین، آنها از دادههای زمین آهنگ GOES بدین منظور بهره بردهاند که دارای وضوح زمانی بالا (هر ۳۰ دقیقه) است. با توجه به پژوهشهای انجام گرفته، پیشنهاد می شود از دادههای ماهوارههای زمین آهنگ بهمنظور بررسی با وضوح زمانی بالاتر نسبت به دادههای ماهوارههای خورشید آهنگ استفاده شود. همچنین، جداسازی پهنههای آبی نیز از موارد بسیار مهم است که در تشخیص مناطق ابری کمک شایانی میکند. استفاده از شاخص تفاضل نرمال شدهٔ پوشش گیاهی برای این منظور گزینهٔ مناسبی است. همچنین، در این پژوهش مقایسهای بین مدل های انتقال تابش انجام نگرفت. پیشنهاد می شود مدل CRTM نیز استفاده شود. امروزه، ماسک ابر مادیس یکی از قوی ترین ماسک ابرهایی است که از ورودیهای زیادی برای شناسایی مناطق ابری استفاده میکند. پژوهش حاضر نیز این امر را به اثبات رساند که این ماسک ابر، علاوهبر اینکه می تواند به منظور مقایسه با ماسک ابرهای ناحیه ای استفاده شود، خود نیز از دقت بسیار زیادی برخوردار است. همانطورکه پژوهشهای داخلی (قاسمیفر و همکاران، ۲۰۱۷) و پژوهشهای خارجی (نظیر کوتاربا، ۲۰۱۶) أن را به اثبات رساندهاند.

^{1.} CLoud and Aerosol Unbiased Decision Intellectual Algorithm

منابع

علیجانی،ب.(۱۳۸۷). آب و هوای ایران،چاپ هشتم، دانشگاه پیام نور، تهران.

- Ackerman, S.A.; Frey, R.A.; Strabala, K.I.; Liu,Y.; Gumley, L.E. and Menzel, W.P. (2010). Discriminating clear-sky from cloud with modis algorithm theoretical basis document (mod35), V.6.1.
- Ackerman, S.A.; Strabala, K.I.; Menzel, W.P.; Frey, R.A.; Moeller, C.C. and Gumley, L.E. (1998). Discriminating clear sky from clouds with MODIS, Journal of geophysical research, 103(D24): 32,141-32,157.
- Ackerman, S.A.; Strabala, K.I.; Menzel, W.P.; Frey, R.A.; Moeller, C.C.; Gumley, L.E.; Baum, B.; Schaaf, C. and Riggs, G. (1997). Discriminating clear-sky from cloud with modis algorithm theoretical basis document (mod35), V3.2.
- Alijani, B. and Harman, J.R. (1985). Synoptic Climatology of Precipitation in Iran, Annals of the association of American geographers, 75(3): 404-416.
- Azorin-Molina, C.; Baena-Calatrava, R.; Echave-Calvo, I.; Connell, B.H.; Vicente-Serrano, S.M. and Lopez-Moreno, J.L. (2013). A daytime over land algorithm for computing AVHRR convective cloud climatologies for the Iberian Peninsula and the Balearic Islands: Int. J. Climatol, 33: 2113-2128.
- Aune, R.M.; Frey, R. and Wetzel-Seemann, S. (2003). Evaluating Water Vapor and Cloud Retrievals from MODIS Over Antarctica, 12th Conference on Satellite Meteorology and Oceanography, February 2003.
- Bauer, P. (2002). Microwave radiative transfer modeling in clouds and precipitation. Part I: Model description: NWP SAF Rep, NWPSAF-EC-TR-005, 27 pp.
- Bennartz, R., Greenwald, T.(2011). Current problems in scattering radiative transfer modelling for data assimilation, quarterly journal of theroyal meteorological society.,137(661): Pages 1952-1962.
- Bley, S. and Deneke, H. (2013). A threshold-based cloud mask for the high-resolution visible channel of Meteosat Second Generation SEVIRI, Atmos. Meas. Tech., 6: 2713-2723, doi:10.5194/amt-6-2713-2013.
- Chen, Y.; Han, Y.;Van Delst, P. and Weng, F. (2013). Assessment of Shortwave Infrared Sea Surface Reflection and Nonlocal Thermodynamic Equilibrium Effects in the Community Radiative Transfer Model Using IASI Data, Journal of atmospheric and oceanic technology, 30: 2152-2160, DOI: 10.1175/JTECH-D-12-00267.1.
- Chen, X.; Wei, H.; Yang, P.; Jin, Z. and Baum, B.A. (2011). An efficient method for computing atmospheric radiances in clear-sky and cloudy conditions, Journal of Quantitative Spectroscopy & Radiative Transfer, 112: 109-118, doi:10.1016/j.jqsrt.2010.08.013.
- Chen, Y.; Weng, F.; Han, Y. and Liu, Q. (2008). Validation of the Community Radiative Transfer Model by using CloudSat data, Journal of geophysical research, 113: D00A03, doi:10.1029/2007JD009561.
- Ding, S.; Yang, P.; Weng, F.; Liu, Q.; Han, Y.; Van Delst, P.; Li, J. and Baum, B. (2011). Validation of the community radiative transfer model, Journal of Quantitative Spectroscopy & Radiative Transfer, 112: 1050-1064, doi:10.1016/j.jqsrt.2010.11.009.

- Ding, W.Y.; Wan, Q.L.; Zhang, C.Z.; Chen, ZT. and Huang, YY. (2010). MODIS brightness temperature data assimilation under cloudy conditions: methods and ideal tests, Journal of tropical meteorology,16(4): 313-324, doi: 10.3969/j.issn.1006-8775.2010.04.002.
- Derrien, M.; Farki, B.; Harang, L.; Le Gl'eau, H.; Noyalet, A.; Pochic, D. and Sairouni, A. (1993). Automatic cloud detection applied to NOAA-11/AVHRR imagery, Remote Sensing of Environment, 46(3): 246-267.
- Da, C. (2014). An Objective Regional Cloud Mask Algorithm for GOES Infrared Imager with Regime-Dependent Thresholds for Direct Radiance Assmilation, A Thesis submitted to the Department of Earth, Oceanic and Atmospheric Sciences in partial fulfillment of the requirements for the degree of Master of Science, Florida State University.
- Dybbroe, A.; Karlsson, K.G. and Thoss, A. (2005). NWCSAF AVHRR Cloud Detection and Analysis Using Dynamic Thresholds and Radiative Transfer Modeling. Part I: Algorithm Description, Journal of applied meteorology, 44: 39-54.
- EUMETSAT (2011). AVHRR Level 1b Product Guide, EUM/OPS-EPS/MAN/04/0029, v3A, 21 January 2011.
- ECMWF (European Centre for Medium-Range Weather Forecasts) (2015). PART IV: PHYSICAL PROCESSES, IFS DOCUMENTATION -Cy41r1 Operational implementation, 12 May 2015.
- Eyre, J.R., and Woolf, H.M. (1988). Transmittance of atmospheric gases in the microwave region: a fast model, Applied Optics, 27(15): 3244-3249.
- Eyre, J.R. and Watts, P.D. (1987). A sequential estimation approach to cloud clearing for satellite temperature sounding, Q. JI R. met. Soc.
- Farajzadeh, M.; Karimi Ahmadabad, M.; Ghaemi, H. and Mobasheri, M.R. (2007). Studying the moisture flux over west of Iran: a case study of January 1 to 7, 1996 Rain Storm, Journal of applied sciences, 7(20): 3023-3030.
- Ghasemifar, E.; Farajzadeh, M.; Perry, M.C.; Ghavidel Rahimi, Y. and Bidokhti, A.A. (2017). Analysis of spatiotemporal variations of cloud fraction based on geographic characteristics over Iran, Theor Appl Climatol, https://doi.org/10.1007/s00704-017-2308-1.
- Ghasemifar, E.; Mohammadi, C. and Farajzadeh, M. (2018). Spatiotemporal analysis of snow cover in Iran based on topographic characteristics, Theoretical and Applied Climatology, https://doi.org/10.1007/s00704-018-2690-3.
- Hocking, J.; Rayer, P. Rundle, D.; Saunders, R., Matricardi, M.; Geer, A. and Brunel, P.; Vidot, J.(2014). RTTOV v11 Users Guide, V1.3, Doc ID: NWPSAF-MO-UD-028.
- Hocking, J.; Francis, P.N. and Saunders, R. (2011). Cloud detection in Meteosat Second Generation imagery at the Met Office, Meteorol. Appl., 18: 307-323 .
- Hocking, J.; Francis, P. and Saunders, R. (2009). The use of ancillary surface data products in the office SEVIRI cloud mask, EUMETSAT Meteorological satellite conference, At Bath, United Kingdom.
- Han, W. and Dong, P. (2012). Study and comparison of simulation of satellite microwave observations in cloudy and rainy areas using RTTOV and CRTM: In. Proc, 18th International TOVS Study Conference, 94-95.
- Hutchison, K.D. (1999). Application of AVHRR/3 Imagery for the Improved Detection of Thin Cirrus Clouds and Specification of Cloud-Top Phase, DOI: http://dx.doi.org/10.1175/1520-0426(1999)016<1885:AOAIFT>2.0.CO;2, http://journals.ametsoc.org/doi/full/10.1175/1520-0426%281999%29016%3C1885%3AAOAIFT%3E2.0.CO%3B2.

- Han, Y.; Van Delst, P.; Liu, Q.; Weng, F.; Yan, B.; Treadon, R. and Derber, J. (2006). NOAA Technical Report NESDIS 122, JCSDA Community Radiative Transfer Model (CRTM) - Version 1.
- Hall, D.K.; Riggs, G.A. and Salomonson, V.V. (1995). Development of methods for mapping global snow cover using Moderate Resolution Imaging Spectroradiometer data, Remote Sensing of Environment, 54(2): 127-140.
- Imai, T. and Yoshida, R. (2016). Algorithm Theoretical Basis for Himawari-8 Cloud Mask Product, Meteorological satellite center technical note, 61.
- Joint Center for Satellite Data Assimilation (JCSDA), June 20, 2013, rev29365.CRTM: v2.1.3 User Guide.
- Kim, M.J.; English, S.; Bauer, P.; Geer, A. and Okamoto, K. (2008). Comparison of progress in assimilating cloud-affected microwave radiances at NCEP, ECMWF, JMA and the Met Office, NWP SAF Satellite Application Facility for Numerical Weather Prediction Visiting Scientist mission report Document NWPSAF-MO-VS-037, Version 1.0.
- Kotarba, AZ. (2016.) Regional high-resolution cloud climatology based on MODIS cloud detection data, Int J Climatol, 36(8): 3105-3115. https://doi.org/10.1002/joc.4539.
- Kim, J.H.; Kang, J.H. and Lee, S. (2014). A comparison of observed and simulated brightness temperatures from two radiative transfer models of RTTOV and CRTM, Jour. Korean Earth Science Society, 35(1):19-28, http://dx.doi.org/10.5467/JKESS.2014.35.1.19.
- Klüser, L.; Killius, N. and Gesell, G. (2015). APOLLO_NG a probabilistic interpretation of the APOLLO legacy for AVHRR heritage channels, Atmospheric measurment techniques, 8: 4155-4170. doi:10.5194/amt-8-4155-2015.
- Kriebel, K.T.; Gesell, G.; Kästner, M. and Mannstein, H. (2003). The cloud analysis tool APOLLO: improvements and validations, Int. J. Remote Sens., 24: 2389-2408.
- Krieble, K.T. (1989). Cloud properties derived from AVHRR data, ECMWF/EUMETSAT Workshop on The Use of Satellite Data in Operational Numerical Weather Prediction: 1989-1993, 9-12 May 1989, Conference location: Shinfield Park, Reading. publisher: ECMWF.
- Kim, J.H.; Kang, J.H.; Chun, H.W. and Lee, S. (2013). Comparison of simulated radiance fields using RTTOV and CRTM at microwave frequencies in kops framework: 2013 EUMETSAT and 19th AMS Conference, Vienna, Austria, 16-20 Sep 2013.
- Lievens, H.; Al Bitar, A.; Verhoest, NEC.; Cabot, F.; De Lannoy, G.J.M.; Drusch, M.; Dumedah, G.; Hendricks Franssen, H.J.; Kerr, Y.; Tomer, S.K.; Martens, B.; Merlin, O.; Pan, M.; Van den Berg, M.J.; Vereecken, H.; Walker, J.P.; Wood, E.F. and Pauwels, V.R.N. (2015). Optimization of a Radiative Transfer Forward Operator for Simulating SMOS Brightness Temperatures over the Upper Mississippi Basin, Journal of Hydrometeorology, 16(3): 1109-1134, DOI: http://dx.doi.org/10.1175/JHM-D-14-0052.1.
- Liu, Q.; Van Delst, P.; Zhu, T.; Weng, F. and Boukabara, S.A. (2015). Community Radiative Transfer Model (CRTM) For Cloud Radiance Simulation: Joint 20th American Meteorological Society (AMS) Satellite Conference, 11th AMS Annual Symposium on New Generation Operational Environmental Satellite Systems, and 3rd AMS Symposium on the Joint Center for Satellite Data Assimilation (JCSDA), 4-8 January 2015, Phoenix, Arizona.
- Liang, X.M.; Ignatov, A.; Kihai1, Y.; Heidinger, A.; Han, Y. and Chen, Y. (2008). Validation of the Community Radiative Transfer Model (CRTM) against AVHRR Clear-Sky Processor for Oceans (ACSPO) Nighttime Radiances for improved cloud detection and physical SST retrievals: 88th AMS Annual Meeting, 5th GOES Users' Conference, 20-24 January 2008, New Orleans, LA.

- Llewellyn-Jones, D.T.; Minnett, P.J.; Saunders, R.W. and Zavody, A.M. (1984). Satellite multichannel infrared measurements of sea surface temperature of the N.E. Atlantic Ocean using AVHRR/2, Q. JI R. met. Soc., 110: 613.
- Lacis, A.A. and Hansen, J.E. (1974). A parameterization for the absorption of solar radiation in the earth's atmosphere, Journal of the atmospheric sciences, 31: 118-133.
- Prata, F. (2013). Detecting and Retrieving Volcanic Ash from SEVIRI Measurements Algorithm Theoretical Basis Document, v1.0 DRAFT of 22 May 2013.
- Maher, A.I.; Treitz, P.M. and Ferguson, M.A.D. (2012). Can Landsat data detect variations in snow cover within habitats of arctic ungulates?, Wildl. Biol., 18: 75-87, DOI: 10.2981/11-055.
- McGinnis, D.F. and Tarpley, J.D. (1985). Vegetation cover mapping from NOAA/AVHRR. Adv, Space Res., 5: 359.
- McClain, E.P.; Pichel, W.G. and Walton, C.C. (1985). Comparative performance of AVHRR based multichannel sea surface temperatures, J. geophys. Res., 90: C6, 11587.
- Niu, J.; Yang, P.; Huang, H.L.; Davies, J.E.; Li, J.; Baum, B.A. and Hu, Y.X. (2007). A fast infrared radiative transfer model for overlapping clouds, Journal of Quantitative Spectroscopy & Radiative Transfer, 103: 447-459.
- Olesen, F.S. and Grassl, H. (1985). Cloud detection and classification over oceans at night with NOAA-7, Int. J. remote Sensing, 6: 1435.
- Oku, Y. and Ishikawa, H. (2004). Estimation of land surface temperature over the Tibetan Plateau using GMS data, Journal of Applied Meteorology, 43(4): 548-561.
- Petrenko, B.; Ignatov, A.; Kihal, Y. and Heidinger, A. (2010). Clear-Sky Mask for the Advanced Clear-Sky Processor for Oceans, Journal of atmospheric and oceanic technology, 27: 1909-1623. DOI: 10.1175/2010JTECHA1413.1.
- Pinker, R.T. (1985). Determination of surface albedo from satellites, Adv. Space Res., 5: 333.
- Price, J.C. (1984). Land surface temperature measurements from the split window channels of the NOAA-7 AVHRR, J. geophys. Res., 89: 7231.
- Pilewskie, P. and Twomey, S. (1987). Cloud phase determination by reflectance measurements near 1.6 and 2.2 µm, J. Atmos.Sci., 44: 3419-3420.
- Parajka, J. and Blöschl, G. (2008). Spatio-temporal combination of MODIS images potential for snow cover mapping, Water Resources Research, 44: W03406.
- Rosenkranz, P.W. and Barnet, C.D. (2006). Microwave radiative transfer model validation, Journal of geophysical research, 111, D09S07, doi:10.1029/2005JD006008.
- Rossow, W.B. and Schiffer, R.A. (1991). Isccp cloud data product, Bulletin of the American meteorological society, 72(1): 1-20.
- Roebeling,R.A.; Feijt, A.J. and Stamme, S.P. (2006). Cloud property retrievals for climate monitoring: Implications of differences between Spinning Enhanced Visible and Infrared Imager (SEVIRI) on METEOSAT-8 and Advanced Very High Resolution Radiometer (AVHRR) on NOAA-17, Journal of Geophysical Research, Vol. 111, D20210, doi:10.1029/2005JD006990.
- Rossow, W.B. and Schiffer, R.A. (1999). Advances in understanding clouds from ISCCP, Bulletin of the American Meteorological Society, 80(11): 2260-2287.
- Spurr, R.J.D.; Kurosu, T.P. and Chance, K.V. (2001). A linearized discrete ordinate radiative transfer model for atmospheric remote-sensing retrieval, Journal of Quantitative Spectroscopy & Radiative Transfer, 68: 689-735.

- Saunders, R.W. and Kriebel, K.T. (1988). An improved method for detecting clear sky and cloudy radiances from AVHRR data, International Journal of Remote Sensing, 9(1): 123-150, DOI: 10.1080/01431168808954841.
- Takashima, T. (1975). A new approach of the adding method for the computations of emergent radiation of an inhomogeneous plane-parallel planetary atmosphere, Astrophysics and space science, 36: 319-328.
- Troj´akova, A. and M´ajek, M. (2011). Assimilation of SEVIRI data, report from LACE stay in Budapest, Scientific supervisor: Roger Randriamampianina.
- Thompson, S.D. (2004). Evaluation of a microwave radiative transfer model for calculating satellite brightness temperature, MS thesis, Department of Electrical and Computer Engineering, university of central Florida.
- Trepte, Q.; Arduini, R.F.; Chen, Y.; Sun-Mack, S.; Minnis, P.; Spangenberg, D.A. and Doelling, D.R. (2001). Development of a daytime polar cloud mask using theoretical models of nearinfrared bidirectional reflectance for ARM and CERES, AMS 6th Conference on Polar Meteorology and Oceanography, 4-18 May 2001San Diego, CA, 242-245.
- Wiscombe, W. and Warren, S.G. (1980). A model for the spectral albedo of snow. I: Pure snow, J. Atmos. Sci., 37: 2712-2733.
- Weng, F. (2007). Advances in Radiative Transfer Modeling in Support of Satellite Data Assimilation, Journal of the atmospheric sciences-Special Section, 64: 3799-3807.
- Wang, X.; Li, W.; Zhu, Y. and Zhao, B. (2013). Improved cloud mask algorithm for FY-3A/VIRR data over the northwest region of China, Atmos. Meas. Tech., 6: 549-563, doi:10.5194/amt-6-549-2013.
- Zou, X. and Da, C. (2014). An objective regional cloud mask algorithm for GOES infrared imager radiance assimilation, J. Geophys. Res. Atmos., 119, 6666-6680, doi:10.1002/2014JD021455.
- Zou, X.; Zhuge, X. and Weng, F. (2016). Characterization of Bias of Advanced Himawari Imager Infrared Observations from NWP Background Simulations Using CRTM and RTTOV, Journal of the atmospheric and oceanic technology, 33: 2553-2567. DOI: 10.1175/JTECH-D-16-0105.1.